

המשלה מינתה כראש מישלחת ישראל באו"ם אדם שאינו יודע לנאום, והמפורסם

בשל אי-יכולתו לקיים יחסי-אנוש תקינים עם זרים ואף עם בני-מישפחתו

חתול רטוב

נאו"ם

ראש מישלחת ישראל באו"ם, אמר. לפני שנה, בערך, פניתי ביוזמתי לעיתונאים בעניין הפודל. חשבתי שיש בזה עניין ציבורי, שכלב נושך והבעלים שלו מתנער דים מאחריות. אבל אף עיתון אחד לא היה מוכן לפרסם שום דבר. היום, פיתאום הב זכרו ונחמנים לזה כותרות!

אולם פרשת הפודלים נתנה את הדין. אות לסידרה של סיפורים, שאת אמרי תותם אי-אפשר לוודא, בגלל סירובו של הפרופסור בלום להתייחס לכל עניין אישי שלו.

סיפר השבוע מי שהיה סטודנט של בלום, אדם התופס כיום עמדה בכירה ביותר בממשל הישראלי: "האיש הוא נורוטי לגמרי, צועק, רב עם כל אחד, עצבני כמו חתול רטוב".

אחר ידע לספר כי בלום היה תופס עצמו כשהוא מרים יד על סטודנטים שלו, כאשר לא הבינו את החומר או כאשר הפריעו לו בעת הרצאתו, מה שגרם לו תמיד שיתבלבל. אולם ברגע האחרון היה מצליח להשתלט על עצמו, למרות שפרי צופו היה מאדים, והיה מנחית מעין טפני חתונה ופיה ידידותית על הסטודנט המפריע. אנשים הקרובים אל בלום ואל מישפחתו יודעים לספר אף על קשיי-תיקשורת בין הפרופסור הנכבד לבין בני-מישפחתו הקרובים ביותר. עם אמו כמעט אין הוא מדבר, על-פי השמועה, שאי-אפשר היה לקבל עליה תגובה, בגלל אי-רצונו של

פרופסור יהודה בלום כמעט לא מדבר עם אמו

אישיים לגמרי, ואינם קשורים כלל בתפקיד!

בכך טועה הפרופסור, המיועד להיות ראש-מישלחת, טעות חמורה ביותר. ראש המישלחת אינו סקד הצריך לבוא למישר, רד, לבלות שם שמונה שעות ביום, למלא אחר מיכסת-עבודה מסויימת, ללכת הביתה ולקבל את משכורתו בסוף החודש.

כל ישגרי עוסק ביחסי-ציבור ובקשר עם בני-אדם, נוסף על עיסוקיו הפוליטיים האחרים, נכון הדבר על אחת כמה וכמה לגבי ראש-מישלחת באו"ם. תפקידו — כלי-כולו תפקיד של תעמולה ויחסי-ציבור, ההופעות באו"ם משמשים לנציגי ישראל, אל, בראש וראשונה, להשפעה על דעת הקהל האמריקאית, באמצעות כלי-התיק שורת האמריקאיים, המסקרים את המתרחש בבניין-הווכחים שעל גדת הנהר הניו-יורקי בניו-יורק. התפקיד הפוליטי מורכב כולו מרכישת ידידים ויצירת יחסים אישיים עם נציגי המדינות האחרות, דבר המחייב נטייה חברותית, חן אישי וכישרון ליצירת מגע-אנושי.

בחירת אדם המשולל דווקא כישורים אלה — תהיינה מעלותיו פאשר תהיינה — לתפקיד זה, דווקא, הוא שיא חדש בי מדיניות-המינויים המזורה של ממשלת-ביגון.

מינויו של פרופסור אחר, הפרופסור יצחק שוה, כנשיא החמישי של מדינת ישראל, היה אף הוא חתום, אומנם לא רישמית אך על-ידי ממליכי-הנשיאים, גם איש-הציבור והעיתונאי, שיצאו או נגד מינויו של שוה, חשבו, בשלבים מסויימים של המאבק, כי מילחמתם אבודה, אולם הם לא הירפו, בגלל החשיבות הייצוגית של תפקיד נשיא-המדינה. החבר בוודאי נכון לא פחות לגבי התפקיד של נציג-ישראל באו"ם.

ראש-מישלחת מוחקה הרצונו העיקר: יחסי-ציבור ויחסי-אנוש

בלום לענות על שאלות אישיות. המצב עם הורי אשתו מתוח עוד יותר.

מצב

עדין מאד

פרופסור בלום עצמו יש תשובה לכל שאלה, הגולשת מתחום השאלות הציבוריות: "אני עשוי מצב עדין, שאני לא יכול להגיב על דברים כאלה בעיתון. נות, המינוי שלי אימנם תלום ומטומ, אבל עוד לא התחלתי בתפקידי, אם אני על שאלות אישיות הנשאלות על-ידי עיתונאים, לא יהיה לזה סוף, משום שאצטרך להקדיש את כל זמני לתשובות על שאלות אישיות ולא אוכל למלא את תפקידי כהלכה. מילבד זאת, הדברים האלה הם

מחלה אחרת כתוצאה מהנשיכה, אולם בלום ואשתו, מוריה, הגישו כשם הבן תביעה-ניזקין כנגד בעלי הפודל, על-סך 15 אלף לירות, כן נטען נגדו שהלך אל מעבדיו של בעל-הפודל ותבע את פיטוריו.

השבוע ביקש בלום להפריך כמה מן הטענות ולהסביר את התנהגותו. לא היו אלה הסברים משכנעים ביותר. "אולי היו צריכים למנות אותו תופס-הכלבים העירוני הראשי, — במקום ישגרי!" רתח אחד משכניו. הדבר הזכיר את האימרה האמריקאית: "את האיש הזה הייתי ממנה. לכל היותר, כתופס-כלבים!"

בלום עצמו היתה טענה נגד הטלוויזיה והעיתונאי גידעון רייכר מדיעות אחרות, נוח, שפוצץ את פרשת הפודלים: "הם מפרסמים את זה רק מפני שהתמית כי

תחילה הושמע הנימוק שבלום נטול כושר-נאום, אך לכך נמצאה תשובה: "גם יצחק רבין לא ידע לנאום, אבל במשך הזמן הוא למד". אמרו על מי שהיה ישגרייר ישראל בוואשינגטון. בלום עצמו הכחיש טענות אלה השבוע, באוזני כתב העולם הזה, באומרו: "זה לא נכון שאני מגמגם בנאום, אני אף פעם לא קורא נאומים מהכתב. אני נואם בסדר גמור." על קביעה זו של בלום, חולקים רבים ששמעו אותו נואם, ביניהם סטודנטים שלו בפקולטה למישפטים באוניברסיטה העברית בירושלים, אולם היו שהתנחמו בתיקוה שבלום יתגבר על התרגשותו בעת נאומו, כאשר יצטרך לנאום הרבה, וכי במשך הזמן יוכל לנאום בצורה סבירה, אולם אחר-כך החלו מגיעים סיפורים, שלא היו עוד נחלת בודדים בצמרת, על התנהגותו של בלום כלפי אנשים, וביניהם הקרובים אליו ביותר, התנהגות שאפשר לכנותה, על דרך ההמעה, מוריה.

תחילה הושמע הנימוק שבלום נטול כושר-נאום, אך לכך נמצאה תשובה: "גם יצחק רבין לא ידע לנאום, אבל במשך הזמן הוא למד". אמרו על מי שהיה ישגרייר ישראל בוואשינגטון. בלום עצמו הכחיש טענות אלה השבוע, באוזני כתב העולם הזה, באומרו: "זה לא נכון שאני מגמגם בנאום, אני אף פעם לא קורא נאומים מהכתב. אני נואם בסדר גמור." על קביעה זו של בלום, חולקים רבים ששמעו אותו נואם, ביניהם סטודנטים שלו בפקולטה למישפטים באוניברסיטה העברית בירושלים, אולם היו שהתנחמו בתיקוה שבלום יתגבר על התרגשותו בעת נאומו, כאשר יצטרך לנאום הרבה, וכי במשך הזמן יוכל לנאום בצורה סבירה, אולם אחר-כך החלו מגיעים סיפורים, שלא היו עוד נחלת בודדים בצמרת, על התנהגותו של בלום כלפי אנשים, וביניהם הקרובים אליו ביותר, התנהגות שאפשר לכנותה, על דרך ההמעה, מוריה.

עניין

של פודל

התהוויה שיררה קטע בתוכנית נימטט חצות על הפגנת בעלי כלבים מסוג פודל מול ביתו של בלום ברחוב מנדלי בירושלים. בעלי הפודלים הודעו מכך שלדיריהם, רודף השגרייר המיועד כלב פודל, של אחד משכניו, ואת בעלי הכלב, רק משום שלפני שנתיים נשך הכלב את בנו של בלום, במשך השנתיים שרעברו מאו, לא לקה הילד בכלבת או בכל